

# ΜΗΧΑΛΙΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαρ ἡ δὲ, λ. 40, τρις ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

## Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δηλοῖ

ὅτι ἡ ἐγγραφή τῶν νέων φοιτητῶν εἰς τὸ μητρώον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐγγραφῆς τῶν παλαιῶν ἀρχεται κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ μαθήματα ἀνυπερθέτως τὴν 15 ἰδίου μηνός.

'Αθήνησι, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1883.

Ὁ Πρύτανις  
M. Βενιζέλος

## Ο ΤΕΓΕΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

'Εάν ἀναγνώσῃ τις τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου αὐτοῦ θὰ συλλάβῃ μεγάλας ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος, ὅπερ τῷ ἐπιφυλάσσειται. Σχεδὸν πρώτην φοράν βλέπομεν Συνδέσμους ἐμπνεομένους ὑπὸ τοσοῦτων πρακτικῶν ἰδεῶν. 'Εν σύνολον ἀρμονικῶν διαπνέει ὁ σκοπὸς καὶ ὁ Σύλλογος τοῦ Συνδέσμου. Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα εἶνε ὁ σχηματισμὸς κέντρου ἐνώσεως τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ 'Αθήναις Τεγεατῶν. Πρέπει ὡς φαίνεται τοὺς Τεγεάτας νὰ τοὺς ζητήσῃ παντοῦ ἀλλοῦ, παρὰ εἰς τὰς ἱστορικὰς κοιλάδας τῆς πατρίδος των, ἧτις ἄλλοτε μὲν ἀθηνάϊζον, ἄλλοτε δ' ἐσπαρτιατίζον. 'Αλλ' ἀφοῦ οὐδεὶς Κυβερνήτης ἐφρόντισε νὰ ἐπιρρῶσῃ τὰς ἐπαρχίας, ἀφοῦ τώρα μὲν σκεπτόμεθα περὶ δρόμων καὶ συγκοινωνίας, θέλουσιν δὲ καὶ παράσημα καὶ κουδούνια καὶ ἀνδριάντας οἱ τὴν κατασκευὴν 72 ἐθνικῶν ὁδῶν διατάξαντες ὑπουργοί, τὸ θέαμα εἶνε φρικτὸν, ἀλλ' εὐεξήγητον. Ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶν διώκει τοὺς 'Ελληνας ἀπὸ τῆς 'Ελλάδος καὶ εἰδικώτερον τοὺς ἐπαργιώτας ἀπὸ τῶν ἐπαρχίων. Μένουν ψιλαί, ἡμιάγριαι, ἔρημοι, φυγοδίκων καὶ φυγοποίνων καταφύγια αἱ ἐπαρχίαι καὶ πάσχει ἀπὸ συμφορῆσιν ἢ ἀπὸ ὑπερσαρκίαν ἢ πρωτεύουσα, ἀμφότερα νόσου φαινόμενα. Οἱ Τεγεάται φαίνεται δὲν καλλιερгоῦν σταφίδα. Κατήνησαν λοιπὸν ασκορπισμένοι ἰδῶ καὶ 'κεῖ». 'Εκ τῆς διασπορᾶς ἀνέτειλεν ἡ ἰδέα τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ Σύνδεσμος. 'Αλλὰ τοῦ Συνδέσμου πρῶτος σκοπὸς πρέπει νὰ ἦνε ὅχι ἡ ἀναζωογόνησις τῶν ἀτόμων ἀλλ' ἡ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των. 'Εκεῖ ὅπου ὑπῆρχον ἄλλοτε ἑκατὸν Δημοκρατίαι ἢ μοναρχίαι καὶ χίλιοι ἴσως πρωθυπουργοὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ δεκακισχίλιοι φιλόσοφοι καὶ καλλιτέχναι, ὑπάρχει τώρα μὲν ἑξήρα 'Ελλάς, ἢν κυβερνᾷ

ἓνας πρωθυπουργός, ἓνας στρατηγός, ἓνας φιλόσοφος, ἓνας καλλιτέχνης. Διὰ τὴν ἐνεκρῶθησαν, θυσίαι προσενεχθεῖσαι εἰς τὸν Μολὸχ τῶν 'Αθηνῶν. Ὅπου ἄλλοτε ἔκμαζε Πολιτεία, ὑπάρχει τώρα εἰς ψωροδῆμος μ' ἓνα βλαχδοῦμαρχον! Διὰ τὴν ἐνεκρῶθησαν, θυσίαι προσενεχθεῖσαι εἰς τὸν Μολὸχ τῶν 'Αθηνῶν. Ὅπου ἄλλοτε ἔκμαζε Πολιτεία, ὑπάρχει τώρα εἰς ψωροδῆμος μ' ἓνα βλαχδοῦμαρχον! Διὰ τὴν ἐνεκρῶθησαν, θυσίαι προσενεχθεῖσαι εἰς τὸν Μολὸχ τῶν 'Αθηνῶν. Ὅπου ἄλλοτε ἔκμαζε Πολιτεία, ὑπάρχει τώρα εἰς ψωροδῆμος μ' ἓνα βλαχδοῦμαρχον! Διὰ τὴν ἐνεκρῶθησαν, θυσίαι προσενεχθεῖσαι εἰς τὸν Μολὸχ τῶν 'Αθηνῶν. Ὅπου ἄλλοτε ἔκμαζε Πολιτεία, ὑπάρχει τώρα εἰς ψωροδῆμος μ' ἓνα βλαχδοῦμαρχον!

Διὰ τοῦτο μετὰ χαρᾶς ἐχαιρετήσαμεν αὐτὸν τὸν Τεγεατικὸν Σύνδεσμον, ὅστις παρουσιάζεται εἰς τὴν φαντασίαν μας ὡς μία φωτεινὴ ἐνσάρκωσις τῆς ἐξεγειρομένης ἐπαρχιακῆς συνειδήσεως, ἢν κατεπάτησε μέχρι τοῦδε, κατεξήντησε, κατεξητυτέλισε καὶ ἀπεπόρνευσε ἡ ἀλαζῶν ὄφρυς τῆς φαύλης, τῆς ἀναισθήτου, τῆς παραλελυμένης πρωτευούσης. Δὲν θέλομεν νὰ κατακερματισθῇ ἡ 'Ελλάς κατ' ἐπαρχίας καὶ κατὰ τμήματα ἀλλὰ καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ πέσῃ ὅλη νὰ πνιγῇ ἐντὸς τοῦ βόθρου τῶν 'Αθηνῶν. 'Εν ὅσῳ ὑπάρχουσιν ἰδιοφυΐαι ἐπαρχιακαί, ἐν ὅσῳ ὁ Τεγεάτης διαφέρει τοῦ Τριπολιτσιώτου καὶ ὁ Ζηροχωρίτης τοῦ 'Ακαρνανός, θέλομεν νὰ ἀνοίξῃ στάδιον ἐλευθέρως ἀναπτύξεως εἰς αὐτὰς τὰς ἰδιοφυΐας. Μίαν ἐννοοῦμεν ἡμεῖς ἐνότητα τοῦ ἔθνους, τὴν ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἔθνων, τὴν ἀπέναντι τῶν ἐξωτερικῶν κινδύνων ἀλλ' αὐτὴν τὴν κτηνώδη ἐσωτερικὴν συγκέντρωσιν τὴν ἀποκοροῦμεν. Καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἐρριψε χθὲς τὸ «'Εθνικὸν Πνεῦμα», διὰ τὴν ἐνεκρῶθησαν, θυσίαι προσενεχθεῖσαι εἰς τὸν Μολὸχ τῶν 'Αθηνῶν. Ὅπου ἄλλοτε ἔκμαζε Πολιτεία, ὑπάρχει τώρα εἰς ψωροδῆμος μ' ἓνα βλαχδοῦμαρχον!

Οἱ Τεγεάται παρουσιάζονται τοῦ συνδέσμου τῶν πάνοπλοι ζητοῦσι, λέγει τὸ 1ον ἀρθρον τοῦ Καταστατικοῦ των, πρῶτι-εασμὸν ὄλων τῶν Τεγεατικῶν κοινοτήτων δι' ἐπιτοπίου ὀργανισμοῦ οἰκονομικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, καὶ ἐν γένει κοινωφελῶν ἰδρυμάτων. Καὶ ἐρίζουσι διὰ τοῦ 4 ἀρθρου τὰ ἀντικείμενα αὐτά. Ζητοῦσιν ἰδρυσιν ἐν Τεγέᾳ ἐκπαιδευτηρίων ἀρρένων καὶ θηλέων κατὰ τὰ νεώτερα αὐστήματα καὶ τοὺς δυνατοὺς ἐν τῷ τόπῳ ἐκπαιδευτικούς βαθμούς ζητοῦσι τὴν ἰδρυτὴν μουσεῖον ἐν Τεγέᾳ διὰ τὰς Τεγεατικὰς ἀρχαιοτή-

τας ζητούσι τὸν ὀργανισμόν κατὰ τὸ ἐπικαιρότερον κέντρον τῆς **Τεγέας** γεωργικοῦ καὶ τεχνολογικοῦ Σχολείου ζητούσι τὴν πέλσιν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόλει τῆς **Τεγέας** κατὰ τὴν θέσιν **Ἐπισκοπῆ** πανηγύρεως μὲν κατὰ πᾶν ἔτος, ἐκθέσεως δὲ κατὰ πᾶσαν τετραετίαν.

Τὸ πρόγραμμα ἐν γένει τῶν Τεγεατῶν δι' ὧν αὐτῶν τῶν σταθμῶν παρουσιάζεται ἐνιασίον ἢ ἀνάστασις τῆς ἀρχαίας Τεγέας καὶ ἡ ὑπόστασις αὐτῶν καὶ ὡς Ἑλλήνων μὲν, ἀλλὰ καὶ ὡς Τεγεατῶν. Ἰδοὺ πρόγραμμα πρὸς ἀπομίμεισιν δυναμικῶν ἐξίστην ἐνθουσιασμῶν, φανατισμῶν, ἀληθῆ ὀρθοδοξίαν ὑπὲρ μιᾶς τόσῃ μεγάλης ἰδέας. Ἀπερροφήθημεν τότε ἐντιμοὶ ἐπαρχίαι, καὶ τόσαι εὐγενεῖς ἰδιοφυαὶ εἰς ἐν φαῦλον, ἀίσχρῶν, πανάτιμον ὄνομα—ρωμαϊκο—ζῦμην ζένην, ὀδωδύταν, τὴν ὅποιαν ἐπλασαν αἱ χεῖρες ρυπαρῶν πολιτευτῶν, διὰ τὴν βυζαίνωσι καὶ ζεροκαταπίνωσιν, ὡς πίνουσι οἱ Ρῶσοι τὴν βότταν καὶ τρώγουσιν οἱ Ρουμουνοὶ τὴν μπουμπούταν; Διατί νὰ ἐξφανισθῶμεν τόσαι μερικότητες, τόσαι ἐιδιότητες, τόσοι ποταμοὶ, βουναὶ, κοιλάδες, μὲ ἰδιαιτέραν ἰστορίαν, ἀρχαιολογικὴν καὶ σύγχρονον, νὰ συγκυλιώμεθα δὲ ὅλοι ἐντὸς τῆς δυσωνυμίας αὐτῆς τῆς ρωμαϊκῆς αὐλοκρατίας, ἣν διατηροῦν φούλην τὰ ρυπαρὰ συμφερόντα μολίς τριάκοντα χιλιάδων αἰσχροῦν πολιτευομένων, ἀρχηγῶν καὶ ὀπαδῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων;

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν «Τεγεατικὸν Σύνδεσμον» φρονοῦμεν ὅτι ὅσον μεγάλην ἰδέαν συνέλαβον, τόσας θυσίας θὰ ἐπιβάλλῃ ἡ ἰδέα αὐτή. Ἀλλοίμονον ἂν καταλαθῶμεν, ὡς τόσοι ἄλλοι Σύλλογοι ὑπὸ νάρκης ἢ ἀπογοητεύσεως, ἢ ὑπὸ ἀντιζηλιῶν καὶ διαιρέσεων. Μετὰ τοιοῦτο πρόγραμμα, ὡς καὶ μετὰ τοιοῦτον φλογερὸν καὶ μεγαλορρημονα λόγον τοῦ ἐνθουσιώδους γραμματέως τοῦ Συνδέσμου κ. Ναυτέρη, πᾶσα ἀποτυχία ἢ μὴ ἐνθουσιαστικὴ ταχεῖα ἐναρξίς τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ θὰ τοὺς κωμωδοποιήσῃ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἑλλήνων· μαζὺ δὲ μὲ τὸ καταστατικόν τῆς θὰ χρεωκοπήσῃ καὶ ἡ ὠραία αὐτοῦ ἰδέα.

Εἰς ἓνα βασιλεῖα ἄλλοις τῆς Τεγέας ἢ Ἀθηνᾶ ἐδώρησε μίαν τρίχα Μεδούσης, ἡ κτῆσις τῆς ὁποίας θὰ καθίστα τὴν πόλιν δυσάλωτον. Ἡ θοῖξ αὐτῆ δια τὸς Τεγεάτας εἶνε ἀυταπάρησις μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

### ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ ἐν Κων/πόλει ἐκδιδόμεναι ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες βρῆθουσιν ἀπὸ τινος μικρῶν ἀρθρῶν, ἐν οἷς ἐξετάζεται ἡ κατάσταση τοῦ μεγάλου παρθενωγείου Ζαππείου, τοῦ συντηρουμένου ἐν Σταυροδρομίῳ ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς Ζάππα. Ἡ μὲν **Ἀγὴ** γράφει κατὰ τοῦ καθεστώτος συστήματος, καθ' ὃ συντηρεῖται τὸ Ζάππειον, ὃ δὲ **Νεολόγος** ὑποστηρίζει αὐτὸ καὶ φρονεῖ ὅτι οἱ κατὰ τοῦ Ζαππείου γράφοντες ὀφείλουσι νὰ ρίπτωσι τὰ βλέμματά των ἐπὶ τῆς καθόλου παιδείας τοῦ ἔθνους καὶ ὧν τῶν κακῶς ἐχόντων τὴν βελτιώσιν νὰ ἀπαιτῶσιν, ἂν πράγματι κήδωνται τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Τίς ἔχει ἀδικίαν; τίς δὲ δίκαιον; Ἐδῶ ἔχουσι δίκαιον οἱ μὲν, ἐκεῖ ἔχουσι δίκαιον οἱ δὲ. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶνε ἐκπαιδευτικόν, καὶ ἰδίως παιδαγωγικόν, παιδαγωγικὴν δὲ τίνα αὐθεντικότητα οὐδ' αὐτὴ ἡ διευθύντρια ἔχει, φρόνιμον εἶνε νὰ ἀναθέσῃ ὃ φιλογενὴς ἰδρυτῆς εἰς πρόσωπα εἰδικὰ τὴν ἐμβριθῆ μελέτην τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος. Ἡ ἐμμονὴ ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲν εἶνε πάντοτε καλὴ. Καὶ ἂς παύσῃ ὁ ἄχαρις, ὁ ἄνοστος αὐτὸς πόλεμος,

ὅστις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς περὶ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν μερῆνης κατάντησεν ἐσχάτως προσωπικῶς!

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης Σκουζέ ὑπῆρξε τοῦτο: Κατεδικάσθη ὁ μὲν Κωνστ. Σκουζέ εἰς πενήντα ἡμερῶν φυλάκιον καὶ ἀποζημίωσιν 15 χιλιάδων δραχμῶν· ὁ δὲ Κίμων Δεμερτζής εἰς 20 ἡμερῶν φυλάκιον. Μετηνέχθησαν δὲ ἀμφότεροι εἰς τὰς φυλακὰς Γεννηματᾶ. Διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἐδόθη ἐν μᾶθημα κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ὅπερ εὐχόμεθα νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν ἀείλοτε ἢ σφιγγῶσα νεολαία.

Μετετέθη ὁ κ. Ν. Δεληγιάννης ὡς πρόεδρος ἐφετῶν εἰς Λάρισσαν ἢ **Νέα Ἐφημερίς** γράφει: «ἐκαστος ἐννοεῖ τὸ διατί εἶνε ἀδελφὸς τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη.» Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ σκέπτεσθαι εἶνε βεβαίως ἀνθυπουργικὸς καὶ ἡμεῖς παραδεχόμεθα ὅτι ἡ μετὰθεσις ἐγένετο ἐπὶ πνεύματι ἐχθρῶν, κατὰ συνέπειαν εἶνε κακοήθης· ἀλλὰ δὲν εἶνε κακοήθης καὶ ὁ ἀντιθετος τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι; Νὰ ὑπολαμβάνεται ὡς ἐχθρα, ὡς ἐπίθεσις, ὡς τιμωρία, ὡς ἐξορία ἢ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν μετὰθεσις; Τί εἶνε λοιπὸν αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι; **Παρακῶραι**; Καὶ τί εἶνε ἡ Ἀθήνα; **Ἡ χαϊδεμένη**; Ἡ δικαιοσύνη πρέπει νὰ ἀπονέμεται ἐν μὲν Ἀθήναις ὑπὸ διακεκριμένων δικαστῶν, ἐν δὲ Λαρίσῃ ὑπὸ μὴ διακεκριμένων; Ὁ ἀπεριμένωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, νὰ πέσῃ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη, ὅπταν βεβαίως θὰ μετατεθῇ ἐνταῦθα ὁ κ. Δεληγιάννης καὶ θὰ γράψωμεν: «Ἐκαστος ἐννοεῖ τὸ διατί εἶνε ἀδελφὸς τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη.»

Ἀπὸ τῆς σήμερον ποιεῖται ἐναρξίν τῶν ἐπιστολῶν του εἰδικὸς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτῆς μας, ὅστις ἐν πνεύματι ἀληθείας καὶ ὄντως ἐθνικῶν, ἀμετόχῳ πάσης προσωπικῆς ὀσοληψίας, θέλει ἐκθέσῃ ἡμεῖς δις τῆς ἐβδομάδος τὰ ἐκεῖ συμβαίνοντα, ἰδίως ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐθνικῆς δράσεως.

Ὁ διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας προσεκάλεσε σήμερον τὴν διευθυνσιν τῶν Ἱπποσιδηροδρόμων νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τῆς φοβερᾶς ἀναστατώσεως εἰς ἣν ἐσχάτως ἐτέθη ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ μακρᾶς ἀλύσεως χωματοθουῶν.

Εἰς τὰ παράπονα τῶν φίλων Πειραιωτῶν περὶ μακρῶν, πολὺ μακρῶν—ἀπέναντι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου ταχυδρομικοῦ γραφείου—θ' ἀπαντήσουν προσεχῶς τὰ τέσσαρα γραμματοκιβώτια, ἅπερ θὰ στηθῶν εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη καὶ ὅπου θὰ δύνανται νὰ ρίπτωσι τὰ γράμματά των. Ἡ διανομὴ πάλιν γίνεται κατ' οἶκον καὶ καταστήματα, ὥστε ἡ διευθύνσις εἶχεν ὄλην τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐκλέξῃ ὅπου ἤθελε τὸ κατάλληλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν κατοικητήριον. Ἐντὸς ὀλίγου δὲ ἀρχεται ὀκτάκις τῆς ἡμέρας **πραγματικῆ**, καὶ ὅχι ἰδανικῆ, συγκοινωνία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἦτο τόσον θλιβερὸν γῆς κὸ λείψανον τῆς **Παγῶνας Βάλθη**, τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐνὸς τῶν εὐθυτέρων καὶ τιμιωτέρων πολιτικῶν μας, ἐκ τῶν κατασχόντων τὰ ὑπατά τῆς πολιτείας, τῆς μήπω εἰκοσαετίδος Παγῶνας, τῆς ἀβροπλά-

στου καὶ ραδινης παρθένου τοῦ Μεσολογγίου, μὲ τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια τῆς, τὴν παιδικότητα καὶ τὴν γλυκύτητα τῆς. Ἦτο θλιβερόν, διότι ἦλθεν ἐδῶ νὰ ἀποθάνῃ, ἐν μέσῳ ἀγαπητῶν συγγενῶν, ἀλλὰ μακρὰν τοῦ σπητιοῦ τῆς, μακρὰν τῆς μητρὸς, ἣτις μόνη δύναται νὰ γλυκαίῃ καὶ τοῦ θανάτου τὰς ὥρας. Καὶ δὲν ἀπέθανεν ἡ ἀτυχὴς νέα, ὡς ἡ νύμφη τοῦ Σαΐζσπηρ, δρέπουσα ἀνήνη, τῆς νεότητος τὰ ἀνήνη· διότι ἀπὸ καιροῦ ἐπάλασε πρὸς τὰς ἐνοχλήσεις ἀσθενείας τοῦ ποδῶ, ἢ ὅποια τὴν ἐξέριψε κλινήρην. Χάριν τῆς θεραπείας τῆς ἐπιχειρήσασα τὸ τελευταῖον τῆς ταξείδι εἰς Ἀθήνας, εὖρεν ἀποκαμωμένη, ἀντὶ τῆς σωτηρίας, τὸν τύπον καὶ τὸν θάνατον. Ἐστὼ γλυκεῖα ἡ μνήμη σου, ὦ κόρη!

Οἱ Διευθυνταὶ Λυκείων ὄχι μόνον κατανοῦν ἐμποροὶ ἀπδέστατοι, ἀλλὰ ἐνίοτε καὶ δόλοιοι ἐμποροὶ. Περὶ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου διευθυντοῦ Λυκείου ὅλοι γνωρίζομεν πολλὰ ἀνεκδοτὰ ἰδοὺ καὶ ἐν ἄλλο ὅπερ ἀναγκάζομεθα νὰ δημοσιεύσωμεν πιεζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀπειλουμένου νὰ **ξεγυμνωθῇ** δολίως· διότι αὐτὴ εἶνε ἡ λέξις ἀκόμη καὶ περὶ διδασκάλου προκειμένου: **Ἐγγύμνωμα**. Ἐλλῆν ἐκ Βάρνης εἶχεν ἀδελφόν του νεώτερον ἐν τῷ Λυκείῳ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, μείναντα ἐν ἡ δύο ἔτη, πληρώσαντα ὅλα τὰ νενομισμένα διδάκτρα καὶ ἀναχωρήσαντα. Ἐκτοσε παρῆλθον τρία ἔτη, καὶ ὁ κ. Ἀντωνιάδης ἐνθυμηθεὶς παλαιὰ κατὰ τινα ζῆτει παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Βαρναίου ἐν **τόκῳ καὶ ἀνατοκισμῷ** τὰ διδάκτρα **τριῶν ἐτῶν**, διότι, λέγει, δὲν εἰδοποίησεν ἐγκαίρως ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ. Ἀπαράλλακτα μὲ τὴν παλαιὰν τακτικὴν διευθυντῶν τινῶν ἐφημεριδῶν οἵτινες ζητοῦσι συνδρομὰς παρ' ἀνθρώπων οἵτινες ἐπὶ ἔτη δὲν ἔλαβον τὸ φύλλον των, ἀλλὰ δὲν εἰδοποίησαν ἐγκαίρως ὅτι παύουν! Ὁ κ. Ἀντωνιάδης δὲν πρέπει νὰ ἐκθέσῃ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ νὰ διαδίδεται ἡ ἰδέα ὅτι ληστεύομεν τοὺς ἔξω Ἑλληνας. Πιστεύομεν ὅτι τὸ σκάνδαλον θὰ μείνῃ ἔως ἐδῶ, διὰ νὰ μείνωμεν καὶ ἡμεῖς ἔως ἐδῶ.

Ὁ χωροφύλαξ Ἀθανάσιος Λαγοῦ, ὁ ἀποσταλεὶς εἰς τὸ χωρίον Στεβενεῖων τοῦ δήμου Πέτρας τῆς Λεβαδείας πρὸς φρούρησιν καὶ ἀποκλεισμὸν τῶν ἐκεῖσε εὐλογιῶντων, προσεβλήθη ἐξ ἐλαφρᾶς εὐλογίας ἀπέκλεισαν συνετῶς καὶ αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων εὐλογιῶντων, καὶ ἀπεστάλη ἕτερος χωροφύλαξ ἀντὶ τοῦ παθόντος.

Ἐν Ἀγυῖᾳ περὶ τὴν 9 1(2 ὥραν μ. μ. προχθὲς ἀγνωστος παραφυλάξας ἐξῆθεν τῆς οἰκίας τοῦ δημάρχου Φωτίου Ἰωάννου δάλλα, ἐπυροβόλησεν αὐτὸν καθήμενον ἐντὸς τοῦ ἰσογείου δωματίου τῆς οἰκίας του, καὶ ἀρῆκεν αὐτὸν νεκρὸν. Ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ μετὰ τῆς μοιραρχίας ἐπελήφθησαν ἀνακρίσεων.

Ἐν Πειραιεὶ τὸ Σάββατον οὐδεὶς προσεβλήθη ἐξ εὐλογίας· ἐμβολιάσθησαν δὲ κατὰ τὰ Ἰγδραῖκα ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Διομήδους 54 άτομα.

Τὴν νύκτα τῆς 2 πρὸς τὴν 3 ἰσταμένου περὶ τὸ μεσονύκτιον μεταβάλλοντες οἱ Ἄνασ. Δ. Μάρκου ἐξ Ἐρμιονιάστρου, Θεόδ. Α. Βαρβαλήτος ἐκ Βαγίων τοῦ δήμου Θεσπιῶν καὶ εἰς ἕτερος ἀγνωστος διὰ νὰ κλέψωσι πρῆβατα εἰς τὸ ποιμίον τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Νεοχώρι τοῦ αὐτοῦ δήμου καὶ ἐννοηθέντες ὑπὸ τοῦ ποιμένος Δ. Ι. Μπεύκουρα θελήσαντος

νὰ φωνάζῃ ἐπυροβόλησαν κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐτραυματίσαν· κἀτωθι τοῦ ὑπογαστρίου ἐπικινδύνως, τραπέντες μετὰ ταῦτα εἰς φυγὴν.

Ἐπιστολὴν δοθεῖσαν ἐν Πειραιεὶ γῆς εἰς τὸ ταχυδρομείον φυλκρὸς ἡμᾶς διευθυνομένην ἀκόμη δὲν ἐλάβομεν.

Γεννοῦν τὰ κρασοβάρελα; Γεννοῦν. Καὶ ἀπόδειξις ὅτι γῆς τὴν πρῶταν ἐπὶ τῆς Ὀδοῦ Ἀσωμάτων ἀνωθεν ἐνὸς κρατοβαρέλου εὐρέθη ἓνας ὠραότατος μπεμπές, εἰς δὲ τὸ λευκὸν του στηθάκι χαρτάρια ὡσεὶ καταδικίου τούρκου—καὶ τί εἶνε τὰ νεογέννητα εἰμὴ καταδίκιοι—μὲ τὸ ὄνομα **Γιάννης**. Παραληφθὲν ἐκομίσθη εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον.

Ἐχάρημεν ἀληθῶς καὶ συγχαίρομεν τῷ κ. Ι. Βασιματσίδη, ἰδρυτῆ τοῦ ἐν Σταυροδρομίῳ ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, ἐπὶ τῇ ἐν αὐτῷ προσλήψει τοῦ κ. Φ. Τάγῃ ὡς καθηγητοῦ τῶν λατινικῶν. Τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦτο εἶνε ἐκεῖνο, ἐν ᾧ γίνεται ἡ διδασκαλία μετὰ πολλοῖς εἰλικρινείας καὶ μεγάλης ἀφοσιώσεως, δικαίως δὲ χαίρει τῶν συμπαθεῶν καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς νομιμοσεύσεως ἀριστοκρατικῆς μερίδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ δὲ κ. Τάγης, ἀποπερατώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν Εὐρώπῃ ὡς ὑπότροφος τῆς Βασιλίσσης, εἶνε ὁ πεφιλημένος καθηγητῆς τοῦ Ζαππείου ἀπὸ ἱκανῶν ἐτῶν.

Διατρίβει ἐνταῦθα ἡ κυρία Νίνα Κοντοῦ, μήτηρ λίαν φιλόμουσος, σύζυγος τοῦ ἐν Σέρραις γνωστοῦ κτηματίου κ. Ἀθ. Κοντοῦ, θερμοῦ ὑποστηρικτοῦ καὶ προστάτου παντὸς ὅ,τι κοινωφελὲς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἡ κυρία Νίνα ἔλκει τὸ γένος ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐν τῇ **Ἐστία** ἤρξατο δημοσιεύων ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ λαδίου ὁ κ. Γ. Αρσίνης τὴν **Ροῦμὴ** του.

Εἰδοποιούμεν τοὺς κ. συνδρομητὰς καὶ τακτικούς ἀναγνώστας μας ὅτι κατὰ λάθος ἐν τῇ ἐπικεφαλίδος ἀριθμίσει τῶν φύλλων οἱ τυπογράφοι ἐπίδησαν ἀπὸ τοῦ 555 εἰς τὸν 557· κατὰ συνέπειαν ἀριθμὸς 556 δὲν ὑπάρχει.

### ΣΤΑΦΙΣ

Ἐκ Ληξουρίου τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μὲχρι τετάρτης ε. ε. ἐξήχθη σταφιδοκάρπος ἐγγώριος δι' Ὀλλανδῶν ἐπὶ Ὀλλανδικῷ ἀτμοπλοίου **Κάστωρ** καὶ Νορβηγικῶν **Unita** λίτρα Ἰονικαὶ δύο ἑκατομμύρια ἑκατὸν πενήκοντα πέντε ἐπτακόσια ἐνενήκοντα ἑπτὰ. Μὲ ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον διὰ Μασσαλίαν λίτραι 40,613 ἐν ὄλῳ **2, 206,410** λίτραι.

Ἀπὸ τὰς Πάτρας τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἀτμόπλοιον ἀγγλικῶν παραλαβὸν 4200 βαρέλια σταφιδοκάρπου λίτραι 1,113, 542 ἀποπλέει εἰς Ἀμερικὴν, Φιλαδέλφειαν.

Ἐσπάρτως ἀτμόπλοιον ἀγγλικὸν **Esparto** παραλαβὸν 3, 108 βαρέλια καὶ 14,845 κιβώτια σταφιδοκάρπου λίτραι 2,275,476 ἀποπλέει εἰς Λονδίον.

Ἐσπάρτως ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον **Persia** παραλαβὸν βαρέλια 1780 καὶ κιβώτια 3360 σταφιδοκάρπου λίτραι 796, 853 ἀποπλέει εἰς Ἀγγλίαν.

Σχέδιον ἀποξηράνσεως τῶν μετόχων τῆς Κωπαίδος.

Εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1385 τῆς Πρωτῆς...

Κατὰ πληροφορίας τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἐκ πολλῶν ἐκ τῶν ἐν Σύρῳ καὶ ἐνταῦθα κατόχων μετοχῶν τῆς Κωπαίδος...

Παρακλήσεις ὅθεν ἐπὶ παρακλήσεων ἀπευθύνοντο πανταχόθεν εἰς τὸν κ. Σκουλούδη, δι' ὀλίγας μετοχὰς...

εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως νὰ δοθῶσιν εἰς τὸν αἰτούντα αἱ μετοχαὶ τὰς ὁποίας ἐζήτησε...

Οἱ ἐν Σύρῳ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὑποστηρίζαντες τὸν κ. Σκουλούδη καὶ χάριν τῆς πολιτικῆς ἐκεῖ ὑπεροχῆς...

Ἐν τούτοις, αἱ ἀντιστάσεις τῶν χωρικῶν, ὁ γενόμενος πάταγος ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ πρὸ παντὸς ἡ μὴ ἐκτέλεσις...

Οἱ ἐπιτήδειοι οὗτοι κύριοι καίτοι τὸν μηχανισμόν τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν καλῶς γινώσκοντες, καὶ πολλάκις ἐπιτυχῶς ἐξασκήσαντες αὐτὸν, σκοπιμῶς ἀνέθεσαν αὐτὸν εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Τράπεζαν...

Ἡ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΡΑΤΗΣΙΣ

στέουμεν ὅτι ἐξηπάτησαν, γνωστῆς οὐσας τῆς συντηρητικῆς καὶ ἐντίμου διεθύνσεως τοῦ καθιδρύματος τούτου.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐντέχνου διοχτεύσεως τῶν μετοχῶν τῆς Κωπαίδος εἰς πλείστους τῶν συμπολιτῶν μας, οἱ ὅποιοι, ὡς εἶρηται ἀνωτέρω, ἐπεδίωκον ἀσφαλῆ τοποθέτησιν τοῦ ἐξ ἐντίμου ἐργασίας προερχομένου χρηματὸς τῶν, ἀλλ' ἰδοὺ σήμερον ὅτι καταστρέφονται ἐκπέμνοντες ἀρὰς κατὰ τῶν αἰτίων τῆς καταστροφῆς τῶν ταύτης.

Οἰκονομολόγος

Ἐν ἐκ τῶν ὀλίγων νομοσχεδίων, τῶν ὑποβληθέντων κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν σύνοδον, ὑπὸ ὀμάδος φιλοτίμων καὶ περωτισμένων ἀντιπροσώπων, ὅπερ ὅμως μὴ πληροῦν ἀμεσῶν τινῶν θεραπείαν βουλευτικῶν ἀπαιτήσεων...

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 564)

— Δὲν σὰς συμβουλεύω τίποτε, πάτερ Μονῶ, ἐπειδὴ τίποτε πλέον δὲν ἔχετε νὰ κάμετε.
— Ἡ θύρα τῆς αἰθούσης; ἤνεψέ μου.
— Ἡ ἄμαξα τῆς δεσποινίδος εἶναι ἐτοίμη, εἶπεν ἡ θαλαμηπόλος.
— Ἡ νεάνις ἤνωρθώθη, ἐφόρεσε πῖλον καὶ στρεφομένη πρὸς τὸν γέροντα εἶπεν αὐτῷ.
— Ταχέως, ταχέως, δότε μοι τὴν κλειδα σας.
— Ὁ Γεροκάτσικας ἐξήγαγε τὴν κλειδα ἐκ τοῦ κόλπου του καὶ ἐνεχείρισεν εἰς τὴν νεάνιδα.
— Πάτερ Μονῶ, εἶπε, δὲν σὰς παραλαμβάνω μετ' ἐμοῦ μείνατε ἐδῶ, θὰ συνδιαλεχθῆτε μετὰ τοῦ πατρός μου.
— Ἐξῆλθε ταχέως. Ἐξῶ ἀπήντησε τὸν κ. Βιολαῖν καὶ τὸν Ἰωάννην.
— Σουσάννα, εἶπεν ὁ κόμης, ὁ κ. Ἰωάννης Σαμαράνδ ἐπιθυμῆι ζωηρῶς νὰ σὲ συνοδεύσῃ. Θέλεις νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃς τοῦτο;

Ἡ Σουσάνα ἔλαβε τὸν νεανίαν ἀπὸ τῆς χειρὸς.
— Μάλιστα, μάλιστα, εἶπεν, ἔλθετε.
Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἰωάννου ἀπήστραπτον ἐκ χαρᾶς.
— Ἐγὼ, εἶπεν ὁ κ. Βιολαῖν, ἀναμένω τὸν μαρκήσιον.

ΛΓ ΣΥΝΗΝΟΜΕΝΟΙ

Ἡ Σουσάνα καὶ ὁ Ἰωάννης κατέβησαν πρὸς τοῦ ξενοδοχείου τῶν Βοσγίων καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπου μετὰ τινὰς ἐξηγήσεις ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ ἀνοίξωσι διὰ τῆς κλειδὸς ἣν εἶχον τὸ δωμάτιον τοῦ γέρου Μονῶ.
Ἡ Σουσάνα καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνῆλθον ἐν σπουδῇ τὴν κλιμακα καὶ ἔστησαν πρὸ τῆς ὑποδειχθείσης θύρας, ἥτις ἔφερε τὸν ἀριθμὸν 10.
Ἡκοάσθησαν.
Βαθεῖα σιγῇ ἐπεκράτει ἐν τῷ θαλάμῳ.
Ἐἶχον ἀποφασίσει ἐρχόμενοι ἡ μὲν Σουσάνα νὰ εἰσέλθῃ πρώτη, ὁ δὲ Ἰωάννης νὰ ἐμφανισθῇ, ἅμα ἡ Σουσάνα κρίνη κατάλληλον τὴν στιγμήν νὰ τὸν προσκαλέσῃ.
Ἡ Ἐρριέττη ἐκοιμᾶτο ἀκόμῃ.
Ἦ δυστυχῆς μου Ἐρριέττη! εἶπεν ἀναστενάξασα.

Γονυπετήσασα πλησίον τῆς κοιμωμένης κατησπάσατο τὸ μέτωπόν της.
Ἡ Ἐρριέττη ἔκαμε κίνησιν, ἀλλὰ δὲν ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς.
Ἡ Σουσάνα τὴν ἐψιθύρισε σιγᾷ.
— Ἐρριέττη! Ἐρριέττη!
Τὴν φορὰν ταύτην ἀρπυνησθεῖσα ὑπὸ τῆς φωνῆς τῆς φίλης αὐτῆς ἡ νεάνις ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς.
Ἄναγωνίσασα τὴν Σουσάννην, ἥτις ἦτο κεκλιμένη ἐπ' αὐτῆς, ὡς ἄλλοτε ἡ μήτηρ της ἐπὶ τῆς μικρᾶς παιδικῆς της κλίνης.
— Σουσάνα, Σουσάνα, εἶσαι σύ! ἀνέκραξε περιβάλλουσα τὸν λαϊμὸν διὰ τῶν βραχιόνων της. Ποῦ εἶμεθα λοιπὸν ἐδῶ;... Ἄ! ἄ! ἐνθυμούμαι...
Ἡρῆατο κλαίουσα.
— Ἐρριέττη, φίλη μου, ἀδελφὴ μου, εἶπεν ἡ Σουσάνα μὴ κλαίης, ἡσύχασον... εἶμαι πλησίον σου διὰ νὰ σ' ἐνθαρρύνω, νὰ σὲ παραγορήσω.
Καὶ διὰ τοῦ ρινομάκτρου αὐτῆς ἀπέμασσε τὰ δάκρυρα ἐπ' ὅσον ἔρρεον.
Ἐν τῷ διαδρόμῳ ὁ Ἰωάννης τὸ αὖς ἔχων ἐπὶ τῆς θύρας ἠκροάετο, τὰς χειρὰς ἐπὶ τῆς ἰσχυρῆς παλλούσης καρδίας του στυρίζων.
— Ἄ! Σουσάνα, Σουσάνα, ἐὰν ἤξευρες! εἶπεν ἡ Ἐρριέττη μετὰ τόνου ἀπελπιστικῶς.

— Ἄλλ' ἡξέυρω, ἀγαπητὴ μου, ἡξέυρω.
— Ὡ! εἶναι τραγερὸν!... Ὅτε μ' ἐξῆυνησας, Σουσάνα, ἀνειροπόλουν ὅτι ἤμην νεκρά.
— Ἐρριέττη, σὲ καθικτετεύω, ἀποσώθησον πάσας τὰς ζωεφᾶς ταύτας σκέψεις. Αἱ κακαὶ ἡμέραι παρήλθον, αἱ ὠραῖαι μέλλουσι νὰ ἐπανέλθωσιν.
— Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι πλέον δι' ἐμέ! Θέλω νὰ φύγω, Σουσάνα, θέλω νὰ γίνω ἄφαντος, θέλω νὰ κρυφθῶ ἀδιάφορον ποῦ, ἐπειδὴ δὲν δύναμαι ν' ἀποθάνω!
— Δὲν θὰ κάμῃς τοῦτο, Ἐρριέττη, δὲν θὰ τὸ κάμῃς! Ἄλλὰ θέλεις δυστυχῆ νὰ φωνεύσῃς τὴν μητέρα σου; Μήπως εὐρίσκες ὅτι δὲν ὑπέφερον αὐτὴ πολλὰ;
Ἡ Ἐρριέττη κατελήφθη ὑπὸ σπασμωδικοῦ τρόμου.
— Μητέρα μου, μητέρα μου! ἐψιθύρισεν.
Ἡρανέλαθεν.
— Σουσάνα, μήπως ἡξέυρει ὅτι εἶμαι ἐδῶ;
— Οὐχί, νομίζει ὅτι εἶσαι ἀκόμῃ εἰς τὸ μέγαρον Δεσιμαῖζ· θὰ ἡδυνήθησαν μέχρι τοῦδε νὰ τῇ ἀποκρίψουν τὰ πάντα.
— Σὺ Σουσάνα ἡξέυεις τί συνέβη;
— Γνωρίζω ὅτι ὁ βαρόνος Δεσιμαῖζ ἀπέθνηκε καὶ ὤφειλε τοῦτο νὰ πράξῃ μὴ δυνάμενος νὰ ζήσῃ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν κακουργημάτων του.
— Ἄλλ' ὁ ἀδελφός μου, Σουσάνα, ὁ δυστυχῆς ἀδελφός μου! ἀνέκραξεν ἡ Ἐρριέττη οἰμώζουσα.

στικῶν λειτουργῶν· γνωρίζει δὲ πολλάκις μετὰ δεινότητος καὶ δεξιῶς, ἀδιαφόρως τῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῶν ἐπιχειρημάτων του, νὰ χειρίζεται ἄπερ ἀναλαμβάνει νὰ ἀνατάμῃ ζητήματα. Εἶνε γνωστός ἐκ τοῦ πρό τινος καιροῦ ἐκδοθέντος φυλλαδίου του περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀπεργιῶν· ἦδη ἐν τῇ παρουσίᾳ πραγματείας του «Τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς κρατικῆς ὡς μέσον ἐκτελέσεως ἀπολογίας» ἀναλόγως ἐπίδεικνύει τὰς συντηρητικὰς αὐτοῦ δοξασίας πολεμῶν τὰς ὑπὲρ καταργήσεως τῶν θεσμῶν προσπαθεῖας, ὡς ἀπολύτους, καὶ πάντῃ ἐστερημένας πρακτικοῦ πνεύματος, ὡς τορνευθείσας ἐν γραφείοις νομομαθῶν, καὶ μὴ πηγαζούσας ἐκ τῆς ἐρεύνης τῆς κοινωνικῆς παρ' ἡμῖν καταστάσεως, ἰδίᾳ δὲ ἀντεπεξερχόμενος κατὰ τῶν ἐν τῷ «Αἰῶνι» διατριβῶν τοῦ Κ. Μπαλάου.

Ὁ κ. Λυκούδης δὲν ἐννοεῖ, λέγει, τὰς φωνητικὰς περὶ τῶν ἀναλλοιώτων ἀρχῶν τοῦ Αἰωνίου Νόμου, τοὺς ὁποίους προβάλλουσιν οἱ θεωρητικοὶ καταδικασταὶ τῆς προσωπικῆς κρατικῆς—αὐτὸς ἐν τῷ πρακτικισμῷ αὐτοῦ συμπεραίνει ὅτι ἀνόμος καταργῶν τὴν προσωπικὴν κρᾶτησιν ἐν Ἑλλάδι, θέλει ἀρμόζει τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, ὅπως ἔτι αὕτη διατελεῖ περιστάσεις, μετὰ τῆς αὐτῆς χάριτος, μεθ' ἧς ἢ στενὴ μέλαινα περισκελὶς καὶ τὸ φράκον, ἐπὶ τοῦ σώματος τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς».

Μεθ' ὅλα ὅμως τὰ προσαγόμενα ἐπιχειρήματα περὶ τῆς βλάβης ἧτις θὰ προξενήθῃ εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκ τῆς καταργήσεως, καὶ τῆς στατιστικῆς πληροφορίας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν κρατήσεων τῶν ἐνεργηθειῶν ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου Σύρου, καὶ τὴν μείωσιν τῆς σπουδαιότητος τὴν ὁποίαν μέλλει νὰ ἔχῃ ἡ σωτηρία ἐπιδράσει ἐπὶ τῆς τοκογλυφίας, τῆς αἰσχρᾶς κατὰ τῶν νέων ἐπιβαλλομένης, ἀπεναντι ἄλλων τραυμάτων, τὰ ὁποῖα προβλέπει ἀπειλούμενα ὁ κ. Λυκούδης, θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἀμφισβηλλώμεν, ἐπὶ τῆς βλάβης τὴν ὁποίαν πράγματι κινδυνεύει νὰ ὑποστῇ τὸ ἐμπόριον ἐκ

τῆς ἐξαλείψεως τοιοῦτου θεσμοῦ, καὶ νὰ θεωρῶμεν πολὺ πλέον βαρύτερον τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν ἀντιτίτων τῷ κ. Λυκούδῃ περὶ τοῦ ὅτι αὐτὴν κυκλοφορίαν τῶν συναλλαγματικῶν ζωπυροῖ, οὐχὶ ἡ προσωπικὴ κρᾶτησις, ἀλλὰ τὸ ἀξιοχρεῶν τῶν ἐν αὐτῇ ὑπογραφῶν, καὶ μεθ' ὅλους τοὺς ἀντιδραστικοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀπολογητοῦ κ. Λυκούδῃ, θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ θεωρήσωμεν ἀνεπαρκεῖς στατιστικὰς ἐργασίας ἐπὶ μόνου τοῦ πρωτοδικείου Σύρου, καὶ ὑπὲρ πολὺ σωστικώτερα τὰ κατὰ τῆς τοκογλυφίας ἀναμφισβήτητος ἐπενεχθόμενα τραύματα, ἧτις δὲν κερδοσκοπεῖ μόνον ἐν Ἀθήναις, κατὰ τὸν κ. Λυκούδῃν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχικαῖς κοινωνίαις ἐν ἀναλόγῳ μιαιρότητι, πολὺ σωστικώτερα τῶν ἄλλων ἀορίστων καὶ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τραυμάτων, τῶν προελευσόμενων ἐκ τῆς καταργήσεως. Θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι αἱ στρεψοδικαί, ἡ καλπονοθεύσεις, ἡ εἰκονικότης καὶ ὅλη ἐν συνόλῳ ἡ μακρὰ συστοιχία παραπλησιῶν ἐπιχαρίτων ἐννοιών, τὰς ὁποίας, ἀλέξεις γενεαλογίας κατ' ἐξοχὴν ἑλληνικῆς, φέρει πρὸς ἐνδειξίν τοῦ ὅτι δὲν ὠριμάσαμεν ἐτι πρὸς ἀπάλλαξιν ἀπὸ τυραννικῶν θεσμῶν, ἀπορρέουσιν ἰσα ἴσα, ἀπορρέουσιν ἐτι ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀδικῶν καὶ τυραννικῶν καὶ μεσαιωνικῶν αὐτῶν θεσμοθετημάτων, τῶν ἀντιστρατευομένων πρὸς τὰς ἀναλλοιώτους ἀρχὰς τοῦ Αἰωνίου Νόμου, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς ἤττον τοῦ κ. Λυκούδῃ θετικοὶ καὶ νομιμοῦρονες, δὲν ἔχομεν τὴν τόλμην νὰ σαρκάσωμεν, οὐδὲ νὰ εὐχθώμεν ἐλάσσονα δραστηριότητα καὶ αὐτὴν ἐτι τὴν ἀργίαν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, προκειμένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ καταργήσεως τῆς προσωπικῆς κρατικῆς νομοσχεδίου.

### Αἱ Σέρραι ἀναστάτοι

Ὅτι αἱ Σέρραι εἶνε ἑλληνικώτεροι τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τούτου οὔτε οἱ Βούλγαροι αὐτοὶ πιστεύομεν νὰ ἀμφισβηλλώμεν

- Ὁ ἀδελφός σου; Ἀλλὰ δὲν ἀπέθανεν αὐτός!
- Τί λέγεις;
- Ἐπαγγύρουν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐμπόδιζαν νὰ φωνεθῇ.
- Ἡ Ἐρριέττη ἤνωσε τὰς χεῖράς της καὶ ἐστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς; εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ πλήρους ἐμπιστοσύνης.
- Ἐρριέττη, ὑπέλαβεν ἡ Σουσάνα, δὲν πρέπει πλέον νὰ ἀπελπίζῃσαι. Ὁ ἀδελφός σου ἤθελε ν' ἀποθάνῃ, ἀλλὰ τὸν κατέδειξαν ὅτι ὤφειλε νὰ ζῆσῃ. Ἐλα, ἀγαπητή μου, ἀνοιξὸν τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν ἐλπίδα, σκέψθητι τὴν ἀγαθὴν σου μητέρα καὶ τὸν ἄλλον, τὸν ὁποῖον ἠγάπησας, ὅταν ἦτο πτωχός καὶ ἄθλιος; καὶ τὸν ὅποιον ὠνόμαζον Λυκογιάννην.
- Ἄ! Σουσάνα, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, σιώπησον, σιώπησον!
- Διατί νὰ σιωπήσω; δὲν ἤξεύρω ὅτι ἀγαπᾶς τὸν ἐξάδελφόν σου;
- Μάλιστα, τὸν ἀγαπῶ, τὸν ἀγαπῶ!
- Λοιπὸν;
- Ἀλλὰ κατάλαβε λοιπὸν ὅτι διὰ τοῦτο θέλω νὰ φύγω νὰ κρυθῶ.
- Τοῦτο εἶνε μανία!
- Ὅχι, Σουσάνα, εἶνε τὸ ὄρθόν. Ἄλλοτε ἐθεώρουν αἰσχος τὸν ἐρωτᾶ μου διὰ τὸν Λυκογιάννην, σήμερον ὁ ἐρως οὗτος με τρομάζει! Ὡ! νὰ ἀγαπήσω ἐν τῶν δυστυχῶν θυμάτων τοῦ πατρὸς μου!

Ὁ Ἰωάννης δὲν ἀνέμενε νὰ προσκληθῇ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Βιολαῖν, ἀνοιξας δὲ ἀποτόμως τὴν θύραν εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον.

Ἡ Ἐρριέττη ἐρρηξε κραυγὴν.

Ὁ νεανίας ἦτο γονυκλινής.

— Ἐρριέττη, ἀξέριστός μοι, εἶπε διὰ φωνῆς παλλούσης. Ὁ Θεὸς ἐπιφυλάσσει τὰς ποινὰς δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀξιοὶ αὐτῶν. Μήπως δὲν θέλετε πλέον νὰ ἀναμνησθῆτε ὅτι ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπράξατε, ὅτι σὰς ὀφείλουσιν ὁ μαρκήσιος Σαρμανδ καὶ ὁ υἱός του; Ἐρριέττη, ἐὰν δὲν εἶμαι πλέον ὁ ἀγρίος Λυκογιάννης; εἰς ποῖον ὀφείλω τοῦτο; Εἰς σὰς, Ἐρριέττη, ἧτις με ἀγαπᾶτε πολὺ, ὥστε νὰ ἐκπληρώσητε μεγίστην θυσίαν, εἰς σὰς; τὴν ὁποίαν ἠγάπων καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὑπήκουον... Τὰ γλυκᾶ σου βλέμματα, οἱ ἀγαθοὶ σου λόγοι, ἐδάμασαν τὴν ἀγρίαν φύσιν μου, μ' ἐξηγάγετε ἐκ τῆς ἐκμηδενίσεως, με ἐκάματε νὰ βλέπω, νὰ σκέπτομαι, νὰ αἰσθάνωμαι, νὰ ἐννοῶ, ν' ἀγαπῶ! Ἄ! ναί, ἔκοτε σὰς ἠγάπων. Ἀφοῦ διηγείρατε τοὺς παλμούς; τῆς καρδίας μου, ἠνεφάξατε τὴν ψυχὴν μου, μοι ἐδώκατε τὴν διάνοιαν, ἐφωτίσατε τὸ πνεῦμα καὶ τὴν σκέψιν μου! Ἀλλὰ τὰ πάντα ὀφείλω εἰς σὰς. Ἐρριέττη, τὰ πάντα ὀφείλω εἰς σὰς!... Διατί ἐμιλεῖτε περὶ τιμωρίας, ὅταν εἴσθε εὐλογημένη παρὰ τοῦ Θεοῦ!

(Ἀκολουθεῖ)

ἀλλ' ἡ αὐθάδειά των, ἢν ἀρύονται ἐκ τῆς ἐποχῆς τῶν Τούρκων καὶ τοῦ κοιμίσματος τῶν ἡμετέρων, ἐφθασε μέχρι τοῦ νὰ θελήσουν νὰ ἰδρῶσουν **Οἰκοτροφεῖον** ἐντὸς τῆς πόλεως Σερρῶν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πρὸ διετίας βούλγαρος τις διδάσκαλος, ἀστεγος κατ' ἀρχὰς καὶ φερόσιμος, εὔρε κατόπιν ἐν ἀπιατῶντι σημείῳ τῆς πόλεως, ὡς νὰ εἰπώμεν εἰς τὸ Γκάτζε τῶν Σερρῶν, ἐν συνοικίᾳ καλουμένῃ Καμινίγια, οἰκίαν τινὰ ἐνθα ἐσχημάτισε σχολεῖον, ἐν ᾧ ἐφοίτων ἑπιτα πέντε ἐξ παιδῆς, καὶ οὗτοι ἐκ τῶν περὶξ χωρίων. Δυστυχῶς οἱ Σερραῖοι, ἦτοι οἱ τὰ τῶν Σερρῶν κυβερνῶντες δὲν ἐπνίξαν τὸν ὄφιν ἐν τῷ ὠρίῳ αὐτῶν, ἀλλὰ περιφρονήσαντες τὰς ταπεινὰς ἀρχὰς τῆς σλαβικῆς ἐνεργείας ἐξύπνησαν μίαν ἡμέραν καὶ εἶδον ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως, παραπλεύρως τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν Σχολείων τῆς κοινότητος, τὴν μεγάλην καὶ διώροπον οἰκίαν τοῦ ἀειμνήστου Ἀδάμ Χαδζῆ Λαζάρου, ἰδιοκτησίαν τῶρα τοῦ ἐν Πειραιεὶ υἱοῦ του κ. Δημοσθένους Α. Χ. Λαζάρου, ἐνοικιασθεῖσα, ἀντὶ 35 λιρῶν ὑπὸ ἀποστόλου τινος τοῦ σλαβισμοῦ, Πέτρου Σαράφωφ καλουμένου, ἐκ Λαμπάχου, χωρίου τοῦ Νευροκόπου καταγομένου, χρηματίσαντος δὲ μαθητοῦ καὶ τοῦ ἡμετέρου Παναζίδου. Εὐτυχῶς ὁ ἐνοικίας δὲν εἶνε ὁ ἐν Πειραιεὶ συμπολίτης μας φιλότιμος νέος Χαδζῆ Λαζάρου, ἀλλ' ὁ ἐν Σέρραις ἐπίτροπος αὐτοῦ Παρίσις, προβάς εἰς ἐνοικίαςιν τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Ἄμα τῷ ἀκούσματι, ἡ πόλις ἅπαντα τῶν Σερρῶν συνεκινήθη, ἡ δὲ ἐξαφίς ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρφουον σημεῖον, ὅτε ἐγνωσθῆ ὅτι ἀμέσως τῇ ἐπαύριον τῆς ἐνοικιάσεως ὁ Βούλγαρος Σαράφωφ ἐγκατέστη ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ρεῦμα τότε γενικὸν καὶ φοβερὸν ἐσχηματίσθη κατὰ τοῦ Παρίσι, δολοφόνου τῆς πόλεως δικαίως παρὰ πάντων ἀποκληθέντος, διότι ἐκ προμελέτης ἐνήργησε τὴν ἐνοικίαςιν καὶ τὴν ἀμέσον ἐγκατάστασιν τοῦ Σαράφωφ, καὶ διότι λαθῶν μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας τηλεγραφικὴν διαταγὴν παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐν Πειραιεὶ ν' ἀκυρώσῃ τὴν συμφωνίαν καὶ ἐκβάλῃ τῆς οἰκίας τὸν Βούλγαρον, ἐπιμένει ἐν τούτοις εἰς τὴν ἀπονενοημένην καὶ προδοτικὴν πράξιν του.

Ἦδη ἐγένοντο συλλαλητήρια, καταληξάντα εἰς τὸ ἐξῆς ψήφισμα: ἡ τὰ διάφορα σωματεία ἐνεργοῦντα ἀπὸ κοινοῦ νὰ προβάωσιν εἰς τὴν ἐξῶσιν τοῦ Βουλγάρου ἢ ὁ λαὸς ἄφ' ἑαυτοῦ θὰ πράξῃ τὸ καθήκον του.

Συγχαίρομεν τοὺς Σερραίους ἐπὶ τῷ ἀνδρικῷ, ἑλληνικωτάτῳ καὶ γενναίῳ αὐτῶν φρονήματι, ἐνθαρρύνομεν ὅλας τὰς ὑποδούλους ἐπαρχίας εἰς ἀπομνησιν καὶ προσδοκῶμεν μετ' ἀγωνίας τὸ ἀποτέλεσμα.

## ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

Κωνσταντινουπόλις, 2 Σεπτεμβρίου.

Γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου ἡ Ὑψ. Πύλη πᾶσαν προσπάθειαν καταβάλλει, καὶ ἐποιήσατο μάλιστα ἀρχὴν, ὅπως ἀφαιρέσῃ τὰ προνόμια τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, ἐνεκα δὲθεν μεταρρυθμιστικῶν λόγων, κυρίως ὅμως ἐνεκα τῆς μὴ ἀνοχῆς ὑπ' αὐτῆς παντὸς προνομίου. Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως τῶν προθέσεων τούτων τῆς Πύλης, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀντέστη καὶ ἀνθίσταται, ἀνταλλάξαν ἱκανὰ ἐπὶ τούτου ἐγγράφα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου, εἰς ὃ εἰσὶν ἀνατεθειμένα καὶ ἐκκλησιαστικὰ ὑποθέσεις. Τὸ τελευταῖον δ' ἐγγράφον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τὴν Ὑψ. Πύλην ἐστὶν ὑπόμνημα ἐξιστοροῦν καὶ ὑποστηρίζον τὰ ἐκ-

κλησιαστικὰ προνόμια, καὶ ὅπερ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν μεγίστην ἔχει σπουδαιότητα. Τὴν μὴ εἰσέτι ἀπάντησιν οἱ εἰς τὸ ἐγγράφον τοῦτο τῆς Ὑψ. Πύλης ὑπέλαβόν τινες ὡς ἐκ προθέσεως ὅπως μὴ ἀπαντήσῃ αὐτῇ, ἀλλ' ἀρξῆται μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐφαρμύζουσα τὰς ἰδέας αὐτῆς. Ἐκ τούτων ὀρμώμενος καὶ ἀνταποκριτῆς ἀθηναϊκῆς τινος ἐφημερίδος, ἐπέσειλεν αὐτῇ ἐντεῦθεν ὅτι τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πατριαρχείου ἐτέθη εἰς τὸν φάκελλον τῶν ἀρχίστων ἐγγράφων τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου καὶ ἐγγράφῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ λέξις ἡς ἀρχιστῆς **Μπατάλ**. Ἡ εἰδησις ὅμως αὕτη οὐδόλως ἔχεται ἀληθείας, καθότι τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ ὑποβλήθησεται εἰς προσεχῆς, ἴσως τῆς μεθαύριον κυριακῆς, ὑπουργικὸν συμβούλιον, οὗ τὴν ἀπόφασιν κοινοποιήσει τῷ Πατριάρχῃ τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργεῖον. Ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ συνεντεύξει, ἢν ἡ Α. Θ. Παναγιότης; ἔσχε μετὰ τοῦ Σουλτάνου, ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλ' ὁ Σουλτάνος ἀπέφυγεν εἰπεῖν τι ὀριστικόν.

Εἰς τὸ σημεῖον λοιπὸν τοῦτο, εὐρίσκεται ἡ σπουδαιότατη αὕτη ὑπόθεσις, περὶ ἧς ἐκρινά καλὸν ὅπως ἀφιερώσω τὴν πρώτην μου πρὸς τὸ *Μη Χάνεσαι* ἐπιστολήν. Ἀλλὰ τίς ἐπίστευεν ὅτι ἐδρεθήσονται ἄνθρωποι, ἑλληνικὰ καὶ χριστιανικὰ φέροντες ὀνόματα, οἵτινες θὰ ἐξήτουν τὴν κατάργησιν τῶν προνομίων τούτων, ἐνεκα ἰδιοτελῶν σκοπῶν καὶ παθῶν; Τίς ἠδύνατο κἄν κατὰ νοῦν νὰ συλλάβῃ ἐτι ὄντα, τὸν ἑλληνα προσποιούμενα ὅτι ἤθελον ἐπιζητήσῃ ἐπιμόμως, προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Μητροπολίτου ἀπὸ τῶν συμβουλίων, τῆς προεδρίας τῶν δημογεροντικῶν σωμάτων καὶ τῶν ἐφορειῶν τῶν σχολῶν αὐτῶν; Τίς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ὅτι ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, καθ' ὃν θεωρεῖται ὡς ἀπαίσιον καὶ καταδικαστικὸν πᾶν ὅ,τι ἑλληνικόν, ἤθελον εὐρεθῇ ἄνθρωποι, Ἕλληνες λεγόμενοι, νὰ ζητήσουν παρὰ τῆς διοικήσεως αὐτῶν, τῆς τουρκικῆς, τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἐφορείας τῶν σχολῶν αὐτῶν καὶ τὴν παραχρῆμα παύσιν διδασκάλου, διότι ἦν Ἕλληνας ὑπὸ πῆκος; Τίς ἐφαντάζετο ὅτι ἐγγράφον, παρ' ἑλλήνων ὑπογεγραμμένον, πρὸς τὴν διοίκησιν ἤθελον ἐπιζητεῖ πάντα τὰ ἀνωτέρω καὶ τὴν ἀνάμειξιν εἰς τὰ πράγματα αὐτῶν τοῦ μητροπολίτου, ὡς *ἐπιβλαβὴ ἐξουσαν ἀποτελέσματα*; Οὐδεὶς βεβαίως, καὶ ὅμως ταῦτα πάντα εἰσὶ γεγονότα. Ἐγένοντο δὲ ἐν τῇ πόλει Αἴνῳ ὑπὸ δέκα καὶ ἐξ ἀτόμων, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἀναφορᾶς αὐτῶν πρὸς τὴν διοίκησιν. Ἐφριξα ἀναγνούς τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, κυρουμένης τῆς ἀκύρου καὶ ὑπὸ τινος σφραγίδος ἐνοριακῆς!!!

Ἐλπίζω ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ γίνῃ λόγος περὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῶν ἐγκληματιῶν, ἐξ αἰσχύνης παρασιωπῶ τὸ ὄνομα τῶν πρωτοεργῶν. Καὶ τοῦτο κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον τὸ ἔργον τῆς εὐαρίθμου ταύτης μερίδος τῶν Αἰνιτῶν ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τῆς ὑγαινοῦσης μερίδος, ἧτις δι' ἐγγράφον αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Π. τὸν μητροπολίτην Αἴνου διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν τελεσθέντων. Τὸ ἐγγράφον δὲ τοῦτο, οὐ ἀντίγραφον ἐπίσης ἀνέγνω, φέρει ἱκανὰς ὑπογραφὰς καὶ σφραγίδας ἱκανῶν κοινοτήτων καὶ ἐστὶ γεγραμμένον μετὰ δικαίας ἀγανακτήσεως.

Πρὶν ἢ κλείσω τὴν παρούσαν μου δὲν κρίνω ἀπὸ σκοποῦ τὴν διόρθωσιν καὶ ἐτέρας ἀνακριθείας τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Αἰῶνος», ταύτην: Τὸ βεράτιον αὐτὸ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐξήτησε μόνος νῦν καὶ οὐχὶ τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ τῶν δύο σωμάτων, ὡς λέγει.

Οὕτως

# ΑΙ ΚΡΗΣΣΑΙ

(ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

(Συνέχεια ἴδε προη. φύλλον)

Εἶνε εἰδύλλιον διηγετικῆς ἢ νεότητος τῆς Κρήσσης, πανήγυρις τερπνὴ τὸ ἔαρ τοῦ βίου τῆς. Χαρακτήρ φύσει εὐθυμίας, ζῶσα ὑπὸ τὸν λαμπρότερον οὐρανὸν, ὑπὸ τὸ εὐκρατέστερον κλίμα, ἐν μέσῳ φύσεως γοητευτικῆς, ἀποστρέφεται τὴν μονοτονίαν καὶ τοὺς μελαγχολικοὺς ρεμβασμούς, ἢ ἀπογοήτευσαι, ἢ ἀπελπισία δὲν χωροῦσιν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς· θέλει τὴν ποικιλίαν, τοὺς γέλωτας, τοὺς χοροὺς, τὰ τραγοῦδια· ἢ ζωηρὰ φαντασία τῆς μόνον ὄνειρα τερπνὰ πλάττει, ἀποτροπιάζεται νὰ προῖδῃ τὴν μέλλουσαν νὰ πλήξῃ αὐτὴν θλίψιν. Καὶ ἐργαζομένη ἔχει πάντοτε ἀνοικτὴν τὴν καρδίαν καὶ ἀεικίνητον τὴν γλῶσσαν· κατὰ δὲ τὰς ἐορτάς, ὁπότε ἐπιτρέπεται αὐταῖς ἢ ἀργία, αἱ κόρραι ἐπωφελοῦμεναι τῶν γλυκειῶν ἀλκυονίδων ἡμερῶν τοῦ χειμῶνος, ἢ ὑπὸ τὸ συμπαθὲς φῶς θερικῆς Σελήνης, διαργανοῦσιν ἐκδρομὰς ἐκλέγουσαι πάντοτε τὴν μαγευτικωτέραν θέσιν ἢ τὴν ποιητικωτέραν ἀκτὴν, καὶ ἐκεῖ ἐν οἰκογενειακῇ διαχύσει διέρχονται τὰς τερπνάς τῶν ὄρας ἐν μέσῳ ἀνυποκρίτου φαιδρότητος καὶ ἀδόλου εὐθυμίας. Καὶ ὅταν παρέλθῃ ἡ εὐδαίμων αὕτη ἐποχὴ, ἢ δὲ ἄλλοτε κόρρη γένηται δέσποινα οἴκου, τότε εἰς τὴν φυσικὴν ἐκείνην εὐθυμίαν προστίθεται ἡ σοβαρότης τῆς νέας καταστάσεως, καὶ ἡ Κρήσσα καθίσταται ἢ φιλοστοργωτέρα τῶν μητέρων καὶ ἢ πιστοτέρα σύζυγος. Παρὰ τῇ Κρητικῇ κοινωνίᾳ, ἐνθα τὸ αἶσθημα τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς εἶνε εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον, γυνὴ, ἥτις θὰ ἐφωρᾶτο προδίδουσα τὴν συζυγικὴν πίστιν, καὶ ἂν ἔτι σωθῇ ἀπὸ τῆς μανίας τῶν οἰκειῶν, δὲν δύναται πλέον νὰ ζήσῃ ἐν τῷ χωρίῳ τῆς. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς ἐκείνον, ὅστις θὰ ἀπεπειράτο νὰ ἐξαπατήσῃ ἐντιμον οἰκοδόποιον ἢ νὰ ἀποπλανήσῃ ἀθῶαν παρθένον μόνη του σωτηρία εἶνε νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐκούσιον ἐξορίαν, ὅπως σωθῇ ἀπὸ τῆς ἐκδικήσεως τῶν προσβληθέντων συγγενῶν. Ἐν δημοτικοῖς ᾄσμασιν ἐξυμνεῖται ἡ ἀρετὴ τῆς μικροπανδρευθείσης, ἥτις πιστὴ εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ ἀποδημήσαντος σύζυγου τῆς ὑποβάλλεται εἰς αὐστηρὸν ἀποκλεισμόν ἐπὶ τριακονταετίαν. Καὶ ὅτε πλέον, ἀπελπισθεῖσα περὶ τῆς ἐπανάδου τοῦ ἀποφασίζει μετὰ πολλοὺς δισταγμούς νὰ ἐξέλθῃ μέχρι τοῦ φρέατος, βλέπει αἴφνης ἄγνωστον ἵππεα, ὅστις τὴν παρακαλεῖ νὰ τῷ δώσῃ ὕδωρ, αὐτὴ ἀντλεῖ καὶ δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὴν ἵππον τοῦ· ὁ ἄγνωστος τὴν ἐρωτᾷ τί τὸ αἴτιον τῆς τόσης τῆς θλίψεως, αὕτη δὲ τῷ διηγείται τὴν συμφορὰν τῆς· συγκεκινημένος ὁ ὑποτιθέμενος ξένος ἐκ τῆς τόσης πίστεως, ἀποκαλύπτει ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ σύζυγός τῆς, ἀλλ' ἐκείνη ἀδυνατεῖ νὰ τὸν ἀνιγνωρίσῃ καὶ ζητεῖ ἀποδείξεις, καὶ μόνον ὅτε ὁ σύζυγος τῇ λέγει τὸ σημάδι τοῦ ἔχει ἔς τὸν λαμὸ ἀπακάτω, σημεῖον, ὅπερ βεβαίως μόνος ὁ σύζυγος ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ, πείθεται καὶ τὸν ἐναγκαλιζέται καὶ τῷ ἐπιτρέπει νὰ τὴν φιλήσῃ. Ἀλλαχοῦ ἢ δημόδης τῶν Κρητῶν οὕσα διὰ τῶν ἀπαισιωτέρων χρωμάτων ζωγραφίζει τὴν φοβερὰν τιμωρίαν, ἢν ὑπέστη ἢ ἀπίστος ἐκείνη γυνὴ, ἥτις δελεασθεῖσα ὑπὸ τοῦ μετὰ τοῦ σύζυγου τῆς στοιχηματίσαντος βασιλόπαιδος, ἐπρόδωκε τὴν συζυγικὴν τιμὴν. Τοιαῦτα ἄσματα, μετὰ πολλῆς χάριτος πεποιημένα καὶ ἐν μεγάλῃ διαδόσει καὶ ὑπολήσει παρὰ τῷ κύκλῳ τοῦ ὠραίου φύλου ἐν Κρήτῃ ὄντα, ἐπενεργοῦσιν εὐεργετικῶς ἐπὶ τῶν ἡθῶν τῆς γυναικὸς καὶ ἐνισχύουσιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρετὴν.

Μεγαλόφωνον διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος τῆς ἢ Κρήσσης,

μετὰ ποιῆς ὑπερηφανίας, δικαιολογουμένης καθ' ἡμᾶς, διηγείται τὸν ἡρωϊσμόν τοῦ πατρός τῆς, τὴν ἀνδρείαν τοῦ συζύγου τῆς, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς τὴν πολεμικὴν τόλμην ἢ τὰ ἴδια αὐτῆς δεινοπαθήματα. Ὑφίσταται μετὰ καρτερίας ὅλας τὰς κακουχίας τῶν ἐπαναστάσεων καὶ ἐνῶ ὁ ἀνὴρ μάχεται κατὰ τοῦ τούρκου, ἢ γυνὴ ἀποκομίζουσα ὅ,τι μεθ' ἑαυτῆς δύναται νὰ φέρῃ, ἀγούσα τὰ ἀσθενῆ μέλη τῆς οἰκογενείας πλανᾶται ἐπὶ τῶν ἀγρίων ράχεων τῶν κρητικῶν ὄρεων, ἐπὶ βράχων ἀπορρώγων διαιτωμένη, ἐκτεθειμένη εἰς τοὺς πάγους τοῦ χειμῶνος καὶ εἰς τοῦ θέρους τὰ φλογερά θάλαππ, εὐτυχῆς ὅσάκις εὖρη σπῆλαιόν τι, ὑπὸ τὸ ὅποιον νὰ στεγάσῃ τὰ ταλαιπωρούμενα τέκνα τῆς, οὐδέποτε γογγύουσα διὰ τὴν γυμνότητα, τὴν πείναν καὶ τὰς παντοειδεῖς στερήσεις τῆς. Δὲν εἶνε σπάνιον, ἐνῶ οἱ ἄνδρες μάχονται, αἱ γυναῖκες τῶν περίξ χωρίων νὰ σπεύδωσι, μετὰ στάμον ὕδατος ἢ κἀνίστρον σταφυλῶν, εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ὅπως δροσίωσι τοὺς ὑπὸ τὸ διπλοῦν πῦρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πολέμου κατακαυομένους ἄνδρας τῶν. Διακρίνονται ἴδια διὰ τὸ ἀτρόμητον αὐτῶν αἱ γυναῖκες τοῦ θερίσσου, αὐταὶ αἱ τόσον συμπαθεῖς καὶ τόσον τρυφεραὶ, ὣν ἢ πρὸς τοὺς συζύγους ἀφοσίωσις εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ κάλλος τῶν.

Ὅσον ἂν εἶμαι προκατειλημμένος ὑπὲρ τῶν πατριωτῶν μου, ὁμολογῶ ὅτι ἔχουσι πολλὰ κοινωνικὰ ἐλαττώματα. Ἐν τούτοις, ὅσο βαθεῖος ἂν προσπαθῶ νὰ ἐξετάσω τὰς πατριωτικὰς μου, δὲν δύναμαι νὰ ἀνακαλύψω παρ' αὐταῖς ἐλάττωμα, δὲν ὀμιλῶ ἐκ προκαταλήψεως· τὸ φαινόμενον ἐξηγεῖται ἀπλοῦστατα. Μὴ ἀναιμιγνόμεναι εἰς ὑποθέσεις ἐξω τοῦ οἰκογενειακοῦ κύκλου ἀναγομένας, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔχωσι παρὰ μόνον τὰ προτερήματα, δι' ὧν ἢ φύσις τὰς ἐπροίκισε καὶ τὰς ἀρετάς, ἃς ἐν αὐστηρῶς ἠθικῇ οἰκογενεῖᾳ μία γυνὴ δύναται νὰ ἀποκτήσῃ.

**Κύδων.**

## Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέκ (ἰδὸς Ἐρμού) καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Νάκη (ἰδὸς Αἰόλου) ἀντὶ **1.80.**

Ἐν τοῖς αὐτοῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ **Κρητικοὶ Γάμοι** κατὰ φυλλάδια πρὸς **10** λεπτά ἕκαστον.

Ἐσαύτως καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μας.

**Ο** ἰατρός-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετόφησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Σωκράτους οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὀπισθεν τῆς Διμαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7-8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2-4 μ. μ.**

Τὸ βιβλιοπωλεῖον **Ο ΚΟΡΑΪΣ** Α. Κορσαυτιρίδου

### ΜΕΤΕΦΕΡΟΝ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού κάτωθι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ παραπλεύρως τοῦ Γαλλικοῦ Καταστήματος, τὸ δὲ γραφεῖον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φωκίανος κολλητὰ μετὰ τὸ Ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Μπερνούδακη.

Εὐρίσκονται ἅπαντα τὰ ἑλληνικὰ καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς. Ἰδίως δὲ τὰ **BIBLIA** τῶν **σχολείων** πωλοῦνται εἰς μεγάλον ἐκπεσμόν.